

Cauza C-7/24

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

4 ianuarie 2024

Instanța de trimitere:

Retten i Svendborg (Danemarca)

Data deciziei de trimitere:

2 ianuarie 2024

Reclamante:

Deutsche Rentenversicherung Nord

BG Verkehr

Pârâte:

Gjensidige Forsikring, dansk filial af Gjensidige Forsikring ASA,
Norge for Marius Pedersen A/S

Mandatar Gjensidige Forsikring, dansk filial Gjensidige Forsikring
ASA, Norge for Marius Pedersen A/S

RETTEEN I SVENDBORG (Tribunalul din Svendborg)

ORDONANȚĂ

dată la 2 ianuarie 2024

Cauza [omissis]

Deutsche Rentenversicherung Nord
[omissis]

împotriva

GJENSIDIGE FORSIKRING, DANSK FILIAL AF GJENSIDIGE FORSIKRING
ASA, NORGE, acționând în numele MARIUS PEDERSEN A/S

și

Gjensidige Forsikring, dansk filial af Gjensidige Forsikring ASA, Norge
[omissis]

și

Cauza [omissis]

BG Verkehr
[omissis]

împotriva

Mandatar Gjensidige Forsikring, dansk filial af Gjensidige Forsikring ASA,
Norge pentru
MARIUS PEDERSEN A/S
[omissis]

Această hotărâre a fost pronunțată de judecătorul [omissis] [în complet de
judecător unic].

Cerere de decizie preliminară

OBSERVAȚII INTRODUCATIVE

- 1 Prezenta cauză privește aspectul dacă întreprinderea daneză de asigurare Gjensidige Forsikring A/S, care acționează în numele Marius Pedersen A/S, este obligată, în cadrul unei acțiuni în regres, față de întreprinderile de asigurare de pensii de drept public germane (instituții de asigurări sociale obligate), BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord, în legătură cu decesul unui resortisant german (denumit în continuare „X”) ca urmare a unui accident de muncă care a survenit în Danemarca.
- 2 În calitate de salariat german, X deținea o asigurare de pensie la instituțiile de securitate socială obligate, BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord, care, în temeiul dreptului german, au plătit prestații văduvei lui X (denumită în continuare „Y”).

- 3 Retten i Svendborg a decis să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), o cerere de decizie preliminară privind interpretarea articolului 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost interpretat cel mai recent prin Hotărârile Curții în cauzele C-428/92, DAK/Lærerstandens Brandforsikring, ECLI:EU:C:1994:222, și C-397/96, Kordel și alții, ECLI:EU:C:1999:432.

SITUAȚIA DE FAPT ȘI DESFĂȘURAREA PROCEDURII

- 4 În calitate de salariat german, X era obligat să dețină o asigurare de pensii de drept public la BG Verkehr și la Deutsche Rentenversicherung Nord, care, în temeiul articolului 46 alineatul (2) din Sozialgesetzbuch Sechstes Buch (SGB VI), în vigoare în Germania, sunt obligate să plătească prestații urmașilor asiguratului. Asigurarea de pensii de drept public face parte din sistemul german de securitate socială și urmărește să garanteze pensiile salariaților și ale urmașilor acestora.
- 5 Între BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord, pe de o parte, și Marius Pedersen A/S și asigurătorul său de răspundere civilă, Gjensidige Forsikring, pe de altă parte, a apărut un dezacord cu privire la aspectul dacă BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord pot exercita o acțiune în regres pentru prestațiile plătite lui Y, văduva lui X.
- 6 La 15 iulie 2015, lucrând în calitate de șofer implicat în operațiuni de export pentru o întreprindere germană, DS Transport GmbH, resortisantul german X a fost rănit în timp ce ajuta la încărcarea mărfurilor în camionul său, înmatriculat în Germania, la una dintre adresele comerciale ale Marius Pedersen A/S din Danemarca. În urma leziunilor suferite în timpul accidentului, la scurt timp după accident X a decedat.
- 7 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring [instituția responsabilă de asigurarea forței de muncă] din Danemarca a decis ulterior că accidentul mortal nu conferă văduvei lui X, și anume Y, dreptul la prestații în temeiul Legii daneze privind asigurarea pentru accidente de muncă, întrucât X era asigurat în cadrul sistemului german de securitate socială, astfel cum s-a arătat mai sus (punctul 4).
- 8 Ulterior decesului lui X, BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord au plătit prestații în temeiul Legii germane privind securitatea socială lui Y, văduva lui X, și s-au subrogat, în temeiul dreptului german, situației juridice a lui Y în raport cu autorul prejudiciului.
- 9 Întrucât Marius Pedersen A/S, prin intermediul întreprinderii sale de asigurare de răspundere civilă, Gjensidige Forsikring, a recunoscut că este obligată să plătească despăgubiri în legătură cu decesul lui X, survenit la 15 iulie 2015, BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord solicită rambursarea de către Marius Pedersen

A/S / Gjensidige Forsikring a prestațiilor plătite de aceste întreprinderi văduvei lui X.

- 10 Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring au refuzat să onoreze cererile de rambursare formulate de BG Verkehr și de Deutsche Rentenversicherung Nord, invocând faptul că dreptul național danez nu conferă un drept de rambursare în ceea ce privește creanțele invocate, întrucât acestea sunt prestații pentru care nu poate fi formulată nicio acțiune în regres în temeiul dreptului danez, fiind necesar să se considere, în opinia Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring, că dreptul la prestații al lui Y, văduva lui X, exista indiferent de cauza decesului lui X.
- 11 Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring au arătat, de asemenea, că Y a primit deja despăgubiri pentru pierderea întreținătorului, dat fiind că Gjensidige Forsikring i-a plătit lui Y, la cererea avocatului ei, o despăgubire pentru pierderea întreținătorului, calculată în conformitate cu dreptul național danez. BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord au susținut că despăgubirea nu a fost plătită cu titlu de achitare integrală a obligațiilor, întrucât, la momentul plății, Marius Pedersen A/S și Gjensidige Forsikring nu au fost de bună-credință în ceea ce privește acțiunea în regres formulată de BG Verkehr și de Deutsche Rentenversicherung Nord. În ceea ce privește plata de către Gjensidige Forsikring către Y a unei despăgubiri pentru pierderea întreținătorului, părțile sunt de acord că cuantumul a fost calculat și plătit în conformitate cu normele naționale daneze privind despăgubirile și că Y nu poate solicita despăgubiri suplimentare Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring în temeiul dreptului danez.
- 12 La 6 și, respectiv, la 12 iulie 2018, BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord au introdus acțiuni împotriva Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S, susținând că Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S trebuie să își recunoască răspunderea față de BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord în ceea ce privește rambursarea prestațiilor pe care BG [Verkehr] și Deutsche Rentenversicherung Nord sunt obligate să le plătească și le-au plătit lui Y în temeiul articolului 46 alineatul (2) din Sozialgesetzbuch Sechstes Buch (SGB VI), în vigoare în Germania.

DISPOZIȚII DE DREPT NAȚIONAL ȘI JURISPRUDENȚĂ NAȚIONALĂ

Lovbekendtgørelse 2018-08-24 nr. 1070 om erstatningsansvar (erstatningsansvarsloven) (Legea consolidată nr. 1070 din 24 august 2018 privind răspunderea pentru daune) (Legea privind răspunderea pentru daune)

- 13 Articolul 1 alineatul 1 din Legea privind răspunderea pentru daune: „*Persoana răspunzătoare pentru vătămări corporale plătește despăgubiri pentru pierderea de venituri, cheltuielile medicale și alte pierderi rezultate din vătămare, precum și despăgubiri pentru durerea și suferința cauzate.*”
- 14 Articolul 13 alineatul 1 din Legea privind răspunderea pentru daune: „*Despăgubirile pentru pierderea întreținătorului datorate soțului/soției sau*

partenerului/partenerei cu care acesta locuia se ridică la 30 % din despăgubirile pe care se presupune că defunctul ar fi trebuit să le primească în cazul pierderii totale a capacităţii de a realiza venituri (a se vedea articolele 5-8). Cu toate acestea, valoarea despăgubirilor este de cel puţin 644 000 de coroane daneze, cu excepţia unor circumstanţe excepţionale.”

- 15 Articolul 17 alineatul 1 din Legea privind răspunderea pentru daune: *„Prestaţiile prevăzute de legislaţia socială, inclusiv indemnizaţiile de şomaj, asistenţa medicală, pensiile prevăzute de legislaţia privind pensiile sociale şi prestaţiile prevăzute de Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă, la care are dreptul o persoană vătămată sau un urmaş, nu pot constitui temeiul unei acţiuni în regres formulate împotriva autorului prejudiciului. [...]”*
- 16 Articolul 26a alineatul 1 din Legea privind răspunderea pentru daune: *„O persoană care, în mod deliberat sau din neglijenţă gravă, cauzează decesul unei alte persoane poate fi obligată să plătească despăgubiri urmaşilor care au o legătură deosebit de strânsă cu defunctul.”*

Lovbekendtgørelse 2022-08-19 nr. 1186 om arbejdsskadesikring (arbejdsskadesikringsloven) (Legea consolidată nr. 1186 din 19 august 2022 privind asigurarea pentru accidente de muncă) (Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă)

Articolul 19 alineatul 1 din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă: *„În cazul în care un accident de muncă s-a soldat cu deces, soţul supravieţuitor are dreptul la [...] în cazul în care căsătoria a fost încheiată înainte de producerea accidentului de muncă şi dacă soţii locuiau împreună la momentul decesului persoanei accidentate. [...]”*

Articolul 20 alineatul 1 din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă: *„Persoana care are dreptul la o sumă tranzitorie în temeiul articolului 19 alineatele 1-3 şi care a pierdut un întreţinător ca urmare a decesului persoanei accidentate sau ale cărei condiţii de întreţinere au fost afectate în alt mod ca urmare a decesului are dreptul la despăgubiri pentru aceasta. Despăgubirile se stabilesc ținând seama de gradul de dependenţă şi de capacitatea urmaşului de a se întreţine, având în vedere vârsta, starea de sănătate, educaţia, ocupaţia, dependenţa şi situaţia financiară.”*

2: *„Despăgubirile se acordă sub forma unei prestaţii continue pe durată determinată, care se ridică la 30 % din salariul anual al defunctului în temeiul articolului 24. Despăgubirile se plătesc cu începere de la data decesului, lunar în avans în regim de 1/12. Perioada stabilită poate fi de maximum 10 ani. Cu toate acestea, în cazul în care se plăteşte o indemnizaţie de deces în legătură cu decesul, prestaţia nu se plăteşte până la sfârşitul perioadei de acordare a indemnizaţiei de deces. În cazul în care defunctul a primit în mod continuu despăgubiri pentru pierderea capacităţii de a realiza venituri în temeiul prezentei*

legi, despăgubirile pentru pierderea întreținătorului nu se plătesc decât începând cu prima zi a lunii următoare decesului.”

3: „Prestațiile prevăzute la alineatul 2 rămân neschimbate pentru perioada prevăzută, cu excepția cazului în care prestația este transformată în totalitate sau parțial într-o sumă forfetară sau a cazului în care beneficiarul decedează.”

- 17 Articolul 77 alineatul 1 din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă: *„Prestațiile prevăzute de lege nu pot constitui temeiul unei acțiuni în regres formulate împotriva autorului prejudiciului, care este răspunzător pentru repararea prejudiciului cauzat persoanelor vătămate sau urmașilor acestora [...]. Creanțele pe care persoanele vătămate sau urmașii acestora le pot invoca împotriva autorului prejudiciului se reduc în măsura în care au fost plătite sau sunt datorate prestații persoanelor în cauză în temeiul prezentei legi.”*

Jurisprudența daneză

- 18 Articolul 93 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971, dispoziția aplicabilă anterior, a făcut obiectul unei cereri de decizie preliminară adresate Curții (Hotărârea din 2 iunie 1994, DAK, C-428/92, ECLI:EU:C:1994:222) în legătură cu hotărârea U 1995 341 Ø a Østre Landsret (Curtea de Apel a Regiunii de Est, Danemarca). În cauza respectivă s-a stabilit că articolul 17 alineatul 1 și articolul 22 alineatul 2 din Legea daneză privind răspunderea pentru daune nu se opun ca o instituție de securitate socială străină să exercite o acțiune în regres pentru rambursarea prestațiilor de securitate socială plătite.
- 19 Højesteret (Curtea Supremă) a pronunțat ulterior o hotărâre în cauza U 2002. 573 H. Această cauză privea o acțiune în regres formulată de un angajator german pentru salariul plătit în perioada de concediu medical, cheltuielile medicale și o pensie plătită unui marinar german care a fost accidentat în timp ce lucra în Danemarca.
- 20 În cadrul procedurii, Højesteret (a se vedea U 1999 773 H) a refuzat să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebări preliminare cu privire la interpretarea articolului 93 (în prezent articolul 85). Højesteret a arătat în motivarea ordonanței că, din jurisprudența Curții,

„reiese în mod clar că articolul 93 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului (articolul 52 din Regulamentul nr. 3 al Consiliului) trebuie interpretat în sensul că această dispoziție reglementează numai alegerea legii aplicabile în ceea ce privește dreptul de rambursare al instituției față de autorul prejudiciului și că dreptul instituției nu poate, chiar și în cazul în care are caracterul unui drept autonom în temeiul literei (b), să depășească dreptul pe care persoana vătămată ar putea să îl invoce împotriva autorului prejudiciului în temeiul normelor de drept aplicabile raporturilor dintre aceste părți, și anume, în general, al legii locului în care s-a produs prejudiciul.”

- 21 În ordonanța sa, Højesteret a făcut trimitere, printre altele, la Hotărârea Curții în cauza 78/72, Ster, ECLI:EU:C:1973:51, în care Curtea a statuat, la punctul 3, că *„dreptul direct al instituției responsabile față de terțul responsabil decurge din faptul că persoana care beneficiază de prestații are dreptul, pe teritoriul statului în care s-a produs prejudiciul, de a solicita despăgubiri de la acest terț”* și că instituția nu poate nici *„să solicite terțului responsabil orice altă plată decât cea care ar putea fi solicitată de victima care a suferit prejudiciul sau de persoanele aflate în întreținerea acesteia”*.
- 22 Højesteret a concluzionat ulterior, în cauza U 1999 773 H, că din articolul 93 alineatul (1) (devenit articolul 85) rezultă că dreptul angajatorului împotriva asigurătorului de răspundere civilă nu poate depăși dreptul pe care persoana vătămată ar fi putut să îl invoce în temeiul dreptului danez împotriva autorului prejudiciului. Ca o consecință directă a acestei constatări, Højesteret a statuat în hotărârea U 2002 573 H că dreptul angajatorului privind salariile și cheltuielile medicale era prescris (în temeiul dreptului danez), dar că exista un drept de rambursare a cheltuielilor cu pensia efectuate de angajator, deși creanța nu putea depăși ceea ce persoana vătămată ar fi avut dreptul să primească în temeiul dreptului danez.
- 23 În ceea ce privește jurisprudența daneză recentă, se poate face trimitere la hotărârea Østre Landsret din 2 martie 2020 (FED 2020 31 Ø) și la hotărârea Højesteret din 8 decembrie 2021 (U 2022 1033 H), care abordează o chestiune similară. Această cauză privea accidentul suferit de un cuplu german pe o autostradă daneză, în care unul dintre soți a decedat, iar celălalt a fost rănit.
- 24 Cauza respectivă se referea la aspectul dacă Bundesbahnvermögen – Rechtfähiges Sondervermögen der Bundesrepublik Deutschland și Krankenversicherung für Bundesbahnbeamten, Bezirksleistung Wuppertal aveau un drept de rambursare a cheltuielilor de către asigurătorul persoanei vătămate, Codan Forsikring A/S, care și-a recunoscut răspunderea pentru daune.
- 25 Potrivit Østre Landsret, dreptul instituției de securitate socială la rambursarea prestațiilor plătite într-un stat membru pe baza unui eveniment produs în alt stat membru nu ar putea depăși dreptul pe care persoana vătămată ar putea să îl invoce în temeiul legislației în vigoare în celălalt stat membru în care s-a produs prejudiciul.
- 26 Østre Landsret a mai precizat că exista o obligație de rambursare a sumei solicitate de instituția de securitate socială numai în măsura în care asigurătorul, în speță Codan Forsikring A/S, era obligat, în temeiul dreptului danez, să plătească persoanei vătămate o despăgubire corespunzătoare.
- 27 Østre Landsret a considerat astfel că, pentru ca dreptul părții vătămate să poată fi valorificat, trebuie să existe o identitate între prestațiile plătite persoanei vătămate de instituția de securitate socială obligată din Germania și dreptul pe care persoana

vătămată ar putea să îl valorifice în temeiul legislației statului membru în care s-a produs prejudiciul, și anume în temeiul dreptului danez.

- 28 Hotărârea Østre Landsret a fost atacată cu apel la Højesteret. Potrivit deciziei Østre Landsret, Højesteret a declarat în hotărârea sa că dreptul instituției de securitate socială nu poate depăși dreptul pe care partea vătămată ar putea să îl invoce împotriva autorului prejudiciului în temeiul normelor legislației aplicabile relației dintre partea vătămată și autorul prejudiciului.
- 29 Højesteret nu s-a pronunțat cu privire la posibilitatea de a exercita o acțiune în regres împotriva Codan Forsikring A/S pentru rambursarea prestațiilor de pensie de văduvă și a „Sterbegeld”, calculate și plătite în conformitate cu dreptul german, întrucât Højesteret a constatat, în circumstanțele specifice, că Codan Forsikring A/S a plătit, cu bună-credință și în deplină achitare a obligațiilor, despăgubiri pentru pierderea întreținătorului, calculate în conformitate cu dreptul danez, în favoarea văduvei cu reședința în Germania.
- 30 Højesteret a precizat în continuare că s-a stabilit în mod suficient că cheltuielile efectuate de Krankenversicherung für Bundesbahnbeamten erau acoperite, prin natura lor, de sintagma „cheltuieli medicale și alte pierderi” de la articolul 1 din Legea privind răspunderea pentru daune.
- 31 În plus, trebuie remarcat, de asemenea, că părțile nu au contestat în speță faptul că obiectul cererii de despăgubire trebuia să fie stabilit în temeiul dreptului danez și, prin urmare, suma solicitată nu putea depăși dreptul pe care partea vătămată ar fi putut să îl invoce în temeiul dreptului danez împotriva autorului prejudiciului.

DREPTUL UNIUNII EUROPENE

- 32 Dispoziția de drept al Uniunii aplicabilă în speță este în special articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. Această dispoziție corespunde articolului 93 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971, dispoziția aplicabilă anterior, și articolului 52 din Regulamentul nr. 3 al Consiliului din 25 septembrie 1958.

ARGUMENTELE PĂRȚILOR

- 33 **BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord** susțin în cadrul procedurii că BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord se subrogă în dreptul Y în raport cu Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S în temeiul articolului 116 alineatul (1) din Sozialgesetzbuch Zehntes Buch (SGB X) în vigoare în Germania. BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord pot, prin urmare, să exercite o acțiune în regres împotriva Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S pentru prestațiile sociale plătite lui Y de BG Verkehr și de Deutsche Rentenversicherung Nord, prin subrogare în dreptul Y față de Marius

Pedersen A/S și Gjensidige Forsikring A/S. În plus, acest lucru nu este contestat de părți.

- 34 BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord arată în continuare că dreptul de rambursare pe care BG [Verkehr's] și Deutsche Rentenversicherung Nord îl au față de Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S în temeiul articolului 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 trebuie stabilit în conformitate cu legislația statului membru în care BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord, în calitate de instituții de securitate socială obligate, își au sediul social, și anume în temeiul legislației germane, și că, prin urmare, articolul 17 alineatul (1) din Legea daneză privind răspunderea pentru daune nu se opune dreptului de a exercita o acțiune în regres pe care BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord îl au față de Marius Pedersen A/S și Gjensidige Forsikring A/S.
- 35 BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin în această privință că, în temeiul articolului 85 alineatul (1), condițiile și întinderea drepturilor în care se subrogă BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord trebuie de asemenea stabilite în conformitate cu legislația statului membru în care BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord, în calitate de instituții de securitate socială obligate, își au sediul social, și anume în temeiul legislației germane.
- 36 BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin în continuare că, în cazul în care întinderea dreptului pe care BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord îl au în raport cu Marius Pedersen A/S și Gjensidige Forsikring A/S trebuie stabilit în conformitate cu normele materiale ale statului membru pe teritoriul căruia s-a produs prejudiciul, și anume cu dreptul danez, acest lucru nu exclude dreptul la o acțiune în regres al BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord împotriva Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S pentru prestațiile sociale plătite lui Y de BG Verkehr și de Deutsche Rentenversicherung Nord.
- 37 În susținerea acestei afirmații, BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord fac referire la interpretarea dată de Højesteret daneză articolului 93 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, dispoziția aplicabilă anterior, în hotărârea U 2002 573 H din 19 decembrie 2001.
- 38 Această hotărâre privea legislația statului membru care trebuia aplicată în cadrul lichidării conturilor între părți și, prin urmare, întinderea acțiunii în regres a instituției de securitate socială obligate împotriva autorului prejudiciului. Højesteret a acordat o importanță considerabilă faptului că dreptul instituției de securitate socială obligate nu putea, în ceea ce privește valoarea, să depășească dreptul pe care partea vătămată putea să îl valorifice în temeiul legislației statului membru în care s-a produs prejudiciul. Cu toate acestea, Højesteret nu s-a pronunțat cu privire la aspectul dacă dreptul instituției de securitate socială obligate trebuie să fie identic sau comparabil cu dreptul pe care persoana vătămată ar fi putut să îl valorifice în temeiul dreptului danez.

- 39 BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin că articolul 85 alineatul (1) trebuie interpretat în sensul că prestațiile sociale plătite de BG Verkehr și de Deutsche Rentenversicherung Nord văduvei (pensia de văduvă) și dreptul pe care, în temeiul dreptului danez, văduva ar putea să îl invoce în raport cu persoana vătămată (despăgubiri pentru vătămări corporale și despăgubiri pentru pierderea întreținătorului) nu trebuie să fie identice sau comparabile în orice mod pentru a putea fi recuperate. BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin în această privință că dreptul nu poate depăși, în ceea ce privește valoarea, dreptul pe care persoana vătămată ar putea să îl valorifice în temeiul dreptului statului membru în care s-a produs prejudiciul, și anume în temeiul dreptului danez.
- 40 BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin că, întrucât subrogarea instituției de securitate socială obligate în temeiul articolului 85 alineatul (1) trebuie să fie recunoscută de fiecare stat membru, ar fi contrar articolului 85 alineatul (1) ca un stat membru să recunoască dreptul de subrogare al instituției de securitate socială obligate dacă, în același timp, acest stat membru ar putea împiedica efectiv valorificarea dreptului în cauză. BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin că această dispoziție nu urmărește să excludă o creanță a unei instituții de securitate socială obligate împotriva autorului prejudiciului ca urmare a lipsei de identitate între prestațiile care pot fi solicitate în temeiul legislației statului membru în care își are sediul instituția de securitate socială obligată și legislația statului membru în care s-a produs prejudiciul.
- 41 În concluzie, BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord susțin că, indiferent dacă condițiile și întinderea drepturilor în care BG Verkehr și Deutsche Rentenversicherung Nord se subrogă și pentru care se solicită despăgubiri trebuie stabilite în conformitate cu dreptul danez sau cu dreptul german, nu constituie o condiție prealabilă pentru ca Deutsche Rentenversicherung Nord să poată exercita o acțiune în regres împotriva Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S împrejurarea ca prestațiile sociale plătite lui Y de BG Verkehr și de Deutsche Rentenversicherung Nord și dreptul pe care Y ar putea să îl invoce împotriva Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S în temeiul dreptului danez să aibă o natură comparabilă. Prin urmare, Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S trebuie să ramburseze prestațiile sociale plătite lui Y de către BG Verkehr și de către Deutsche Rentenversicherung Nord.
- 42 În cursul procedurii, **Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S** arată că Regulamentul nr. 883/2004 din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială reglementează numai aspectul dacă reclamantul se poate subroga în dreptul persoanei vătămate, iar nu aspectul dacă există un temei legal în temeiul normelor daneze pentru acțiunea în regres formulată de reclamant.
- 43 Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring A/S susțin, de asemenea, că factorul decisiv pentru acțiunea în regres a reclamantului este dacă persoana vătămată are un drept în temeiul dreptului danez la prestațiile pentru care reclamantul solicită rambursarea (a se vedea, printre altele, decizia pronunțată de Højesteret în cauzele

U 1999 773 H și U 2022 1033 H) și că aceasta nu este situația, întrucât o cerere de pensie de văduvă acordată în mod continuu în temeiul dreptului german nu corespunde unei cereri de despăgubiri capitalizate pentru pierderea întreținătorului în temeiul dreptului danez.

- 44 Se susține că acțiunea în regres pentru prestațiile de pensie acordate văduvei defunctului trebuie considerată independentă de decesul defunctului în urma unui accident de muncă, întrucât văduva defunctului trebuie considerată ca având dreptul la prestații indiferent de cauza decesului.
- 45 Deși Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring recunosc că există, în principiu, un drept de rambursare al instituțiilor de asigurare germane, acestea au susținut că, în temeiul articolului 77 alineatul 1 prima teză din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă, prestațiile prevăzute de această lege nu pot constitui temeiul unei „cereri de rambursare formulate împotriva autorului prejudiciului, care este răspunzător pentru repararea prejudiciului” în raport cu văduva defunctului. În plus, în temeiul articolului 77 alineatul 1 a doua teză din această lege, dreptul urmașului (văduvei) față de persoana răspunzătoare pentru repararea prejudiciului (în speță Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring) este redus în măsura în care „au fost plătite sau sunt datorate prestații persoanelor în cauză în temeiul prezentei legi”. Prin urmare, se susține că instituțiile de asigurări reclamante sunt private de acțiunea în regres atunci când trebuie să se considere că prestațiile înlocuiesc prestațiile prevăzute la articolul 20 din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă în ceea ce privește dreptul urmașilor la despăgubiri pentru pierderea întreținătorului.
- 46 Marius Pedersen A/S / Gjensidige Forsikring susțin, de asemenea, că acest punct de vedere este conform cu hotărârea Curții AELS din 20 iulie 2017 în cauza E-11/16, Mobil Betriebskrankenkasse/Tryg Forsikring, potrivit căreia o creanță în temeiul acțiunii în regres potrivit regulamentului nu poate depăși valoarea aferentă dreptului sau drepturilor pe care partea vătămată ar putea să le invoce ea însăși împotriva autorului prejudiciului în temeiul legii locului în care s-a produs prejudiciul.

CONTEXTUL ÎNTREBĂRILOR

- 47 Nu există, în principiu, niciun dezacord cu privire la faptul că o instituție de securitate socială obligată dintr-un stat membru are, în temeiul articolului 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004, un drept de rambursare împotriva unei persoane responsabile pentru prejudiciu în temeiul unui fapt generator de răspundere care intervine în alt stat membru, indiferent de dispoziția de drept național al celui alt stat membru, în speță articolul 17 alineatul (1) din Legea daneză privind răspunderea pentru daune.

- 48 Cu toate acestea, există un dezacord cu privire la legislația statului membru care trebuie să stabilească întinderea dreptului în care se subrogă o instituție de securitate socială obligată.
- 49 Există de asemenea un dezacord cu privire la aspectul dacă, în cazul în care întinderea unei astfel de drept trebuie stabilită în conformitate cu normele materiale ale statului membru în care s-a produs prejudiciul, dreptul de rambursare al instituției de securitate socială [acțiunea în regres] impune ca prestațiile sociale a căror rambursare este solicitată să fie comparabile, prin natura lor, cu prestațiile pe care persoana vătămată le-ar putea solicita în temeiul legislației statului membru în care s-a produs prejudiciul.
- 50 Există de asemenea un dezacord cu privire la ceea ce se înțelege, în cazul unui răspuns afirmativ, prin termenul „prin natura sa” și cu privire la aspectul dacă acest lucru impune doar ca cererea de rambursare să nu poată depăși, în ceea ce privește cuantumul, dreptul pe care persoana vătămată ar putea să îl invoce în temeiul dreptului statului membru în care s-a produs prejudiciul.
- 51 Dreptul danez a abordat, de asemenea, natura despăgubirilor pe care o parte vătămată sau urmașii unei părți vătămate le pot solicita ca urmare a unei vătămări corporale. Legea privind răspunderea pentru daune conține, așadar, dispoziții în temeiul cărora pot fi formulate cereri de despăgubire pentru alte prejudicii, pierderi de venituri, durere și suferință, vătămări permanente, pierderea capacității de a realiza venituri, pierderea întreținătorului, sumă tranzitorie în caz de deces și despăgubiri în cazul răspunderii delictuale. Majoritatea elementelor sunt, de asemenea, plafonate la o anumită sumă.
- 52 Articolul 77 din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă prevede de asemenea că despăgubirile calculate în conformitate cu Legea privind răspunderea pentru daune sunt subsidiare față de despăgubirile pe care persoana vătămată sau urmașii le pot solicita în temeiul Legii privind asigurarea de accidente de muncă și că despăgubirile pentru vătămări corporale nu pot constitui temeiul unei cereri de rambursare împotriva autorului prejudiciului, care este răspunzător pentru repararea prejudiciului.
- 53 Nici Legea privind răspunderea pentru daune, nici Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă nu conferă unui urmaș un drept la o pensie de soț supraviețuitor de natura și în modul prevăzute la articolele 64-65 din Sozialgesetzbuch Sechstes Buch (SGB VI). Prin urmare, nu este posibil să se stabilească cu ușurință identitatea între cererea de despăgubire formulată de instituția de securitate socială care solicită rambursarea și elementul corespunzător (elementele corespunzătoare) din Legea privind răspunderea pentru daune sau din Legea privind asigurarea pentru accidente de muncă.
- 54 În consecință, nici nu se poate deduce cu ușurință dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură o acțiune în regres pentru cheltuielile efectuate de instituția de securitate socială poate fi opusă autorului prejudiciului.

- 55 Există o jurisprudență limitată a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la modul în care trebuie interpretat articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 în ceea ce privește întinderea dreptului în care o instituție de securitate socială obligată se poate subroga și a cărui valoare o poate recupera de la autorul prejudiciului (a se vedea, printre altele, cauza C-397/96, Kordel și alții, ECLI:EU:C:1999:432, precum și cauza C-428/92, DAK, ECLI:EU:C:1994:222).
- 56 În jurisprudența sa, cel mai recent în cauza C-397/96, Kordel și alții, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că articolul 93 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971, aplicabil la data faptelor din litigiul principal, trebuie interpretat în sensul că atât cerințele, cât și întinderea dreptului pe care o instituție de securitate socială în sensul acestui regulament îl are față de o persoană care, pe teritoriul unui alt stat membru, a cauzat un prejudiciu care a generat plata de către instituția respectivă a unor prestații de securitate socială se stabilește în conformitate cu dreptul statului membru căruia îi este supusă instituția.
- 57 În plus, în cauza C-428/92, DAK, ECLI:EU:C:1994:222, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a recunoscut de asemenea că atât condițiile, cât și întinderea dreptului de rambursare pe care o instituție de securitate socială în sensul acestui regulament îl are față de partea care a cauzat un prejudiciu pe teritoriul unui alt stat membru, care a condus la plata unor prestații de securitate socială, sunt stabilite în conformitate cu dreptul statului membru căruia îi este supusă această instituție.
- 58 Cu toate acestea, din jurisprudența Curții nu reiese în mod clar dacă normele de drept substanțial ale statului membru în care s-a produs prejudiciul pot limita acțiunea în regres a instituției de securitate socială obligate în cazul în care prestațiile de securitate socială a căror rambursare se solicită nu sunt identice sau, cel puțin, nu sunt de natură comparabilă cu dreptul pe care persoana vătămată ar putea să îl invoce în temeiul acestor norme materiale.

Concluzie

Având în vedere cele de mai sus, Retten i Svendborg, care este instanța de prim grad de jurisdicție în prezenta cauză, consideră că este necesar să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebarea preliminară de mai jos.

Retten i Svendborg solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să răspundă la următoarea întrebare preliminară:

1. Articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că acțiunea în regres a instituției obligate potrivit acestei dispoziții este condiționată de existența în statul membru în care s-a produs prejudiciul a unui temei

juridic pentru tipul de despăgubiri sau compensații pentru care se exercită acțiunea în regres, sau pentru o prestație echivalentă, ca urmare a evenimentului pentru care autorul prejudiciului este răspunzător potrivit legii locului în care s-a produs prejudiciul?

2 ianuarie 2024

[...]

DOCUMENT DE LUCRU